

Cartes

L'austeritat i el compromís amb els drets socials

Frederic Tort. membre de la CUP de Blanes.

Davant la crisi del sistema, els dirigents polítics demanen una austeritat que en cap cas ajudarà els ciutadans si no va acompanyada d'un canvi de prioritats. I el més greu és que s'emmarca sota un vel de suposada bona voluntat, com ara la rebaixa de sous a la Diputació de Girona, on el president rep 79.000 euros bruts anuals, argumentant que el càrrec sortint en cobrava 98.000. O reduint la retribució als grups municipals a l'Ajuntament de Blanes a 1.000 euros mensuals, tot dient que fins ara cobraven més.

Això no és excusa. Les rebaixes de sous i la reducció de les despeses a les institucions haurien d'anar en consonància amb la realitat del poble treballador. Potser no és suficient rebaixar retribucions, sous o el nombre de càrrecs de confiança si això no es tradueix en garantir, per exemple, una sanitat i un ensenyament públic de qualitat. Potser en lloc de reduir el nombre de cotxes oficials aquests s'haurien de suprimir, almenys fins que els drets bàsics estiguin garantits per a tothom.

És qüestió de prioritats, i aquí sí que hi poden intervenir els partits. Perquè austeritat no vol dir precarització i retallades socials tal com ens volen fer creure. Mentre hi ha gèrgam i nòmines desorbitades en les nostres institucions a qualsevol austeritat respondrà única i exclusiva als interessos d'uns pocs, del sistema capitalista i de la banca. És a dir, dels responsables d'una crisi de la qual el poble treballador és la víctima.

L'austeritat hauria d'anar lligada a un compromís social clar. I això és només una qüestió de prioritats, de voler garantir els drets bàsics com a pilars de la societat. Quan les classes dirigents dictaminen què i en quina mesura es retalla en el fons estant decidint entre continuar agreujant la situació actual, és a dir «tot per a uns pocs» o bé canviar de xip, i «fer-ho tot per a tots». La política i els partits haurien d'esdevenir l'eina per construir un model econòmic i social just, i no pas un espai des d'on gestionar les injustícies del sistema actual. És qüestió de prioritats.

Visita del Papa a Espanya

Kim Durall. banyoles.

Massa parafernàlia. Jesús de Natzaret ens hauria visitat amb la senzillesa de qualsevol pelegrí de motxilla amb entrepà de pa amb formatge i cantimplora d'aigua de font. Salta a la vista que el Papa i l'Església Catòlica Oficial han de despul·lar-se. Eradicar els Papamòbils de marques de luxe. Jesús de Natzaret s'hauria desplaçat, el màxim, en bicicleta elèctrica o en un escúter de motor; si tingués l'avançada edat de jubileu de Benedictus.

Personalment crec que el món es redimeix amb tecnologia i l'esforç de tots, que són competència; amb consciència i art, que són benestar i sublimació, que al seu torn impliquen meditació, honestat i esperança d'una vida sempre millor, aconseguida, sens dubte, amb la recerca de la veritat..., amb la suor del front.

Joc brut i traïdoria

JOAN JANOHER I SASDURNI. FORALLAC.

Que llastimós resulta escriure aquest enunciat: sembla que no en volen aprendre i continuen seguit embrutant la imatge del millor esport del món. És molt reiteratiu, les maneres de jugar que tenen alguns equips i que no accepten ni volen entendre el que significa practicar un bon futbol. Hem de creure que no són vàlids els arguments antiesportius que practiquen, quan ells són visitants, o locals. Ningú arribarà a comprendre el perquè el Madrid s'ensenyoreix presumint de les seves provocacions.

Els esdeveniments esportius esdevinguts amb la Supercopa han donat la creu del que no hauria de passar mai en cap camp de futbol. Però sembla que el protagonisme de la rivalitat entre Barça i Madrid són notícia les provocacions d'aquest últims, quan han de competir donant la pitjor cara del que de veritat haurien de ser, els futbolistes «d'èlit professional», on el senyor Mourinho és el comandant en cap d'aquet tenebrós exèrcit per tenir

tots els rècords d'agressivitat, pel poc respecte que té als contraris en el terreny de joc.

Crec que ara els respectius comitès de competició sí tenen els arguments necessaris per desterrar i sancionar amb mà dura tots aquests brètols que practiquen l'antifutbol. Per evitar, com molt bé deia, en Pep Guardiola, que amb aquestes maneres de fer i de permetre-ho prenguem mal i per fer-ho cal prendre les mesures adients i severes, per desterrar d'un cop i per sempre la violència, com el salvatgisme que veiem en els camps de competició.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2011/08/20/cartes/509510.html?utm_source=rss